

Ісаєва О. В.

Аспірант ДВНЗ „Українська академія банківської справи НБУ”

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВИХ РИНКІВ НА ПОЧАТКОВИХ СТАДІЯХ РОЗВИТКУ

Фінансові ринки, які перебувають на початкових стадіях розвитку, вимагають досить високого ступеня втручання держави, оскільки мають численні диспропорції та недоліки функціонування (рис. 1).

Рисунок 1 – Недоліки функціонування фінансових ринків на початкових стадіях розвитку

Враховуючи специфіку функціонування фінансових ринків на ранніх етапах, розглянемо особливості державного регулювання ринків в окремих країнах пострадянського простору (табл. 1). Вибір країн обумовлений тим, що розглянуті країни входили до колишнього СРСР та між органами регулювання існують угоди про обмін інформацією та співпрацю.

Державні органи, що регулюють фінансовий ринок у різних країнах, відрізняються і за кількістю, і за статусом та підзвітністю. Серед розглянутих країн єдиний орган регулювання та нагляду — мегарегулятор створений тільки у Казахстані. В усіх інших країнах спільним є регулювання грошового ринку, яке покладається на центральні банки [1, С. 72-73].

Таблиця 1 – Складові регулювання фінансового ринку в окремих країнах колишнього СРСР

Країни	Кількість органів регулювання	Підзвітність органів регулювання	Сектори регулювання
Казахстан	1	Президент	банківський сектор, страховий ринок, ринок цінних паперів, ринок пенсійних послуг
Російська федерація	3	Уряд, Державна Дума, Міністерство фінансів	грошовий ринок, ринок цінних паперів, страховий ринок, ринок фінансових послуг
Білорусія	2	Міністерство фінансів, Президент	ринок цінних паперів, грошовий ринок
Узбекистан	2	Сенат, Міністерство фінансів	ринок цінних паперів, грошовий ринок
Молдова	2	Парламент	ринок цінних паперів, грошовий ринок, ринок фінансових послуг
Таджикистан	2	Парламент, Міністерство фінансів	ринок цінних паперів, грошовий ринок
Україна	3	Верховна Рада, Президент	ринок цінних паперів, грошовий ринок, ринок фінансових послуг

Саморегулювання на фінансових ринках, що перебувають на початкових стадіях розвитку, існує, але воно є слабким і не має значного впливу і значення.

Вважаємо, що найбільш прийнятними формами втручання держави для ринків зазначеного типу є:

- формування інвестиційних стимулів для інвесторів;
- фінансова підтримка розбудови інфраструктури ринку;
- сприяння формуванню корпоративної культури та ефективного ринку;
- визначення стратегії та програм розвитку ринку;
- запровадження фінансових інновацій;
- прискорення процесу створення регулятивної інфраструктури та запровадженню зарубіжного досвіду.

Список літератури:

1. Школьник, І. О. Фінансовий ринок України: сучасний стан і стратегія розвитку [Текст]: монографія / І. О. Школьник. – Суми: “Мрія-1”, УАБС НБУ, 2008. – 348 с.

2. Унінець-Ходаківська, В. П. Роль державного регулювання на ринку фінансових послуг [Текст] / В. П. Унінець-Ходаківська// Актуальні проблеми економіки. - 2009. - №6(96). - С. 238-247.

Ісаєва, О.В. Особливості державного регулювання фінансових ринків на початкових стадіях розвитку [Текст] / О.В. Ісаєва // Фінанси України: глобальні та національні імперативи розвитку : матеріали XVI Міжнародної науково-практичної конференції (30-31 березня 2012 р.). – Дніпропетровськ : Інновація, 2012. – С. 11-13.